

RORY BOTHA
måleri, glas, grafik, skulptur

UDDEVALLA
50 PÅ KARTAN

om att vara konstnär:

Försöker som konstnär att lita till magkänslan och ta vara på lekfullheten inom mig själv.

om konstens uppgift:

Konstens uppgift är att gestalta det som andra inte kan eller vågar säga.

om konstvandringen:

Jag är med för andra året. Konstvandringen är för mig ett sätt att nå ut, att knyta kontakter. Sen tycker jag att det är jättekul att träffa folk.

1 Materialhängiven. Keramik är bara ett av alla otaliga material Rory jobbar med. Egentligen ser han inga begränsningar i vad man kan skapa utifrån. Han har testat allt utom sten.

2 Ständiga följeslagare. Hundarna har följt Rory genom livet, ända från Sydafrika till Uddevalla. Bilder av hundar i olika material och uttryck syns överallt i ateljén.

LEKFULLT FLÖDE AV UTTRYCK

Rory Botha använder sig av de flesta material. Korsar, tvärsar och söker hela tiden nya sätt att skildra sina människor och hundar. Oavsett om det är skulptur, måleri eller vild blandteknik så hyser verken en känsla av ett ständigt pågående. Där inget får blir till slentrian eller mättad nyfikenhet.

Bakom den tunga porten i källarplan, alldeles under Uddevalla högskola, möter en jätte - skrothund i färglada sprayfärger, pratbubblan i mungipan och en kaxig svansföring. Sen leder röda hundar längs väggen fram till ateljén.

– Jag har alltid målat hundar, återkommer ständigt till dem. Och nu är jag där igen, säger Rory Botha, nyss hemkommen efter tre veckor i sitt forna hemland Sydafrika där han ställt ut.

– Vi hade mycket hundar under uppväxten, och det är nåt särskilt med deras spontanitet, de bryr sig inte så mycket om regler eller hur man ska bete sig. Jag är väl lite likadan, säger han med ett rejält skratt.

Det första som slår an i den rymliga källar - lokalen är ohämmad kreativitet, där det mesta tycks funka både som uttryck och material.

– Jag är uppvuxen i en konstnärsfamilj. Det

var mer eller mindre ett konstcentra i vårt hus, berättar Rory, som utbildade sig till konstnär där i Sydafrika.

– Det var ett ständigt flöde av konst och skapande. Där vi arbetade mycket utifrån det vi hade, det var inte så mycket handla i fina konstnärsbutiker. Han visar en hundmålning, som lika mycket är en skulptur, gjord av en kasserad kartong.

– Då kan man också använda sig av märken och annat som finns med, säger han entusias - tiskt och pekar på en övermålad streckkod. Längs väggar, i tak, på bord och bänkar, samsas keramik, grafik, etsningar, glas, kartong, akvarell, måleri, svetsade stålskulp - turer, ljusinstallationer. Stort och smått, högt och lågt, genomgående i starka färger.

– Jag har nog jobbat i alla material, utom sten, funderar Rory som har svårt att tänka sig att välja ett material eller en teknik.

– Jag är nog alldeles för nyfiken, blir snabbt både uttråkad och rastlös.

Sedan tjugo år tillbaks bosatt i Sverige är han en konstnär som lever av variation, driven av nyfikenhet. Han målar, undervisar, håller workshops, arrangerar happenings och

improvisationsmålar till jazz.

Han tror inte på det där med att sitta och invänta inspiration.

– Man kommer bara vidare genom att göra. Självt leker jag mycket med material, och visst blir det mycket dåligt också, och jag målar ofta över, säger han och menar att bara genom att testa lär man sig.

– Jag utgår inte så mycket från en färdig idé, utan drivs helt av lusten att uttrycka mig och det är framförallt roligt att vara kreativ.

Han fnysar åt pretentiös konst, alltför mycket allvar och färdiga idéer. Det är själva processen han vill åt, det är då allt sker.

– Jag fascinerar av vart det tar vägen, allt handlar om att våga testa, men också att skrota. Utöver konstnärskapet är Rory bildlärare på gymnasiet.

– Jag har ingen lust att vara fattig konstnär, utan ha råd att åka till Grekland, köpa vindrutetorkare eller vad sjutton man behöver. Och jag har ett bra jobb, fritt och kul.

Ibland får eleverna följa med till de hund - kantade katakomberna och ateljén.

Och uppleva vart kreativitet kan ta vägen om den får löpa fritt.